

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 16 / CUEAE / 18.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CUEAE\16CUEAE\

Fitxer 16CUEAE1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 16, dijous 18 de setembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Neus Comes Pon

Sessió 16 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a ****. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, i de la secretària, Ana Balsera i Marín. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Ernesto Carrión Sablich](#), [Sara Jaurrieta Guarnier](#) i [Beatriz Silva Gallardo](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Carles Puigdemont i Casamajó](#), pel G. P. de Junts; [Juli Fernández Olivares](#) i [Ruben Wagensberg Ramon](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Hugo Manchón García](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació d'Amnistia Internacional davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior per a presentar el seu informe anual sobre l'estat dels drets humans al món (tram. 357-00616/15).
2. Proposta de resolució de condemna de la persecució dels cristians al món (tram. 250-00574/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 238, 37).
3. Proposta de resolució sobre l'alliberament de José Rubén Zamora Marroquín, pres de consciència a Guatemala (tram. 250-00576/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 238, 40).
4. Proposta de resolució de suport a les dones de l'Afganistan (tram. 250-00579/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 238, 43; esmenes: BOPC 283, 16).
5. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el Mecanisme Connectar Europa per al període 2028-2034, es modifica el Reglament (UE) 2024/1679 i es deroga el Reglament (UE) 2021/1153 (tram. 295-00061/15). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea Decisió d'elaboració de dictamen i obertura del termini per presentar observacions
6. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableixen les condicions per a l'execució de l'ajut de la Unió a la política agrícola comuna per al període 2028-2034 (tram. 295-00067/15). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea Decisió d'elaboració de dictamen i obertura del termini per presentar observacions
7. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el Fons Europeu de Desenvolupament Regional, en particular per a la cooperació territorial europea (Interreg) i el Fons de Cohesió com a part del fons establert en el reglament sobre els plans CNR, i pel qual s'estableixen les condicions per a l'execució del suport de la Unió al desenvolupament regional per al període 2028-2034 (tram. 295-00068/15).

Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea Decisió d'elaboració de dictamen i obertura del termini per presentar observacions

8. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es crea el Fons Social Europeu com a part dels plans de col·laboració nacional i regional establerts en el reglament sobre plans CNR, pel qual s'estableixen les condicions per a l'execució de l'ajut de la Unió destinat a l'ocupació de qualitat, les capacitats i la inclusió social per al període 2028-2034 (tram. 295-00069/15). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea Decisió d'elaboració de dictamen i obertura del termini per presentar observacions

9. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el Fons Europeu per a la Cohesió Econòmica, Social, Territorial, l'Agricultura i les Zones Rurals, la Pesca i el Mar, la Prosperitat i la Seguretat per al període 2028-2034, i pel qual es modifiquen el Reglament (UE) 2023/955 i el Reglament (UE, Euratom) 2024/2509 (tram. 295-00072/15). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea Decisió d'elaboració de dictamen i obertura del termini per presentar observacions

10. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableixen les condicions per a l'execució de l'ajuda de la Unió destinada a la política pesquera comuna, al Pacte europeu per l'oceà i a la política marítima i d'aqüicultura de la Unió com a part del Fons de Col·laboració Nacional i Regional establert en el Reglament (UE) per al període 2028-2034 (tram. 295-00073/15). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea Decisió d'elaboració de dictamen i obertura del termini per presentar observacions.

La presidenta

Bona tarda a tothom. Ben tornats a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior després de l'estiu. I obrim la sessió prevista per avui, 18 de setembre de 2025.

Demano als portaveus si hi ha alguna substitució. Té la paraula el diputat Alberto... Bondesio. *(La presidentariu.)*

Alberto Bondesio Martínez

Sí. Moltes gràcies, presidenta. *(Rialles.)*

La presidenta

Ets Alberto? *(Rialles.)*

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, jo crec que això dona senyal que hem recarregat forces durant l'estiu. El diputat Jordi Ribas substituirà la diputada Sara Jaurrieta.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé. Té la paraula el diputat de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, com sabeu, la no aplicació de la llei de l'amnistia ens obliga a substituir el president Puigdemont i en aquest cas ho farà el diputat Agustí Colomines.

La presidenta

Molt bé, en prenem nota. Alguna altra substitució? No?

**Compareixença d'una representació d'Amnistia Internacional per
a presentar el seu informe anual sobre l'estat dels drets humans
al món**

357-00616/15

Bé, doncs seguim amb l'ordre del dia, amb el primer punt, que és la compareixença d'una representació d'Amnistia Internacional per a presentar el seu informe anual sobre l'estat dels drets humans al món. Si els sembla, vaig a buscar la compareixent.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Donem la benvinguda a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, a la senyora Sabina Puig, que és coordinadora d'Amnistia Internacional Catalunya.

Si els sembla, la seqüència de les intervencions serà per un temps màxim de vint minuts la senyora Sabina, després els grups parlamentaris per un màxim de tres minuts i, finalment, tancarà la compareixença la senyora Sabina per un temps màxim de deu minuts per donar resposta a les qüestions plantejades. Té la paraula, per un temps màxim de vint minuts, la senyora Sabina Puig.

Sabina Puig (coordinadora d'Amnistia Internacional Catalunya)

Hola, moltes gràcies. Il·lustres diputades, il·lustres diputats, gràcies, gràcies per l'oportunitat de ser avui aquí, comparèixer davant de vostès i poder-los presentar al darrer informe d'Amnistia Internacional, el darrer informe anual.

Valorem, agraïm el seu interès per la situació dels drets humans al món. Com explicarem a continuació, ens trobem en un moment històric crític. Llavors, trobem que espais com aquests de diàleg, de conversa, sí que contribueixen, no?, a reafirmar la vigència d'uns valors, d'uns principis que protegeixen, que sustenten la dignitat humana i la universalitat dels drets humans.

M'acompanya avui la meva companya Júlia Pérez, responsable de Relacions Institucionals d'Amnistia Internacional Catalunya, a qui vull agrair el suport en la preparació d'aquesta compareixença.

Segurament, la gran majoria de vostès coneix Amnistia Internacional o, fins i tot, ens coneix molt bé. I no em vull allargar en les introduccions, però sí que m'agradaria insistir en dos aspectes que penso que ens caracteritzen. Amnistia Internacional és independent de qualsevol govern, ideologia política, interès econòmic o creença religiosa. I per garantir aquesta independència, Amnistia Internacional no rep subvencions per part d'institucions públiques, no accepta donatius per part de partits polítics i, fins i tot, és molt primmirada a l'hora de rebre fons per part d'empreses privades. Ens financem, principalment, amb les contribucions de socis i sòcies i donatius de simpatitzants.

I, a més a més, Amnistia Internacional és imparcial. No s'oposa ni dona suport a cap govern, cap sistema polític, cap grup d'oposició. La nostra guia és el dret internacional dels drets humans. I, a partir d'aquí, fem el nostre treball amb tot el rigor possible.

I és des d'aquesta independència, des d'aquesta imparcialitat, des d'aquest rigor, que s'ha preparat l'informe anual i que avui ens adrecem a vostès.

Aquest document es va publicar a l'abril d'aquest any i el que cobreix són fets, són casos, ocorreguts entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 2024, és de l'any anterior. Ofereix una anàlisi global de les principals tendències en matèria de drets humans i també fa una anàlisi a nivell de les diverses regions i té com una fitxa per cada un dels cent cinquanta països documentats.

Crec que en tenen molts de vostès una còpia física, també se'ls va enviar en el seu moment per correu electrònic.

Tenint en compte els àmbits de treball d'aquesta comissió, nosaltres el que els proposem avui és centrar-nos en aquesta visió internacional. No teníem la idea d'entrar específicament en la situació dels drets humans a Catalunya o a Espanya. Tanmateix, si és una cosa que els interessa, després, al torn de preguntes, doncs amb molt de gust ho podem abordar.

Quines són, doncs, les grans preocupacions d'Amnistia Internacional reflectides en aquest informe? Mirin, durant els últims deu anys hem vist una constant proliferació de normes, de pràctiques autoritàries. Hem vist com s'ha anat restringint i molt l'espai de la societat civil. Hem vist com s'han anat limitant cada cop més les llibertats, llibertats d'expressió, d'associació, de protesta.

A més a més, hem vist, en els últims anys, com els discursos contra els drets humans han anat perdent la vergonya, cada cop són més freqüents, cada cop són més contundents.

També hem presenciat com s'han anat profunditzant moltes de les desigualtats que arrossegàvem i com la crisi climàtica ha estat capgirant la vida de milions de persones.

En el marc d'aquestes tendències més globals, més genèriques, el 2024 vam assistir, atònites, a un genocidi a l'altra banda del Mediterrani. Vam veure com s'enquistava una guerra a Europa. I encara que, en general, la gent hi va prestar una atenció limitada, altres conflictes armats durant el 2024 van viure una escalada letal, especialment a l'Àfrica.

El 2024, i ho saben bé, va ser l'any també de la segona elecció de Donald Trump als Estats Units. Durant els seus primers mesos de mandat, Trump ha consolidat, decret a decret, tuit a tuit, la seva visió contrària als drets humans, precipitant un malson que, com deien, ja fa uns anys que va començar.

Atrocitats en conflictes armats i impunitat, repressió de la dissidència, discriminacions de tota mena, injustícies econòmiques, crisi climàtica i un ús indegut de les noves tecnologies. Tot això està fent d'aquest món un lloc cada cop més hostil pels drets humans i un autèntic infern per a part de la humanitat.

Us proposo anar per blocs. El primer de tot, conflictes armats. El 24, els conflictes armats no només van augmentar, sinó que es van intensificar, i en volem anomenar, molts d'ells no han rebut l'atenció suficient, els volem anomenar avui.

Burkina Faso, Camerun, Etiòpia, el Iemen, Israel i el territori palestí ocupat, Iraq, Líbia, Mali, Moçambic, Myanmar. Myanmar, que el 2024 va viure un dels pitjors episodis de violència des del 2017. Níger, Nigèria, República Centreafricana, República Democràtica del Congo, per cert, nou *partner* del club insígnia de futbol d'aquesta ciutat. Síria, Somàlia, Sudan, Sudan del Sud i Ucraïna.

En tots ells, la població civil va pagar i segueix pagant el preu d'anys de menysteniment del dret internacional. Denunciem fermament els abusos comesos per totes les parts en conflicte i, a més a més, lamentem profundament la manca d'acció de la comunitat internacional per posar fi a les atrocitats perpetrades contra milions de persones.

Les conseqüències de les guerres són catastròfiques. Per les nenes, per les dones, ho són encara més. No podem deixar de mencionar aquí la indignació que ens genera l'ús de violència sexual i altres formes de violència de gènere durant les guerres.

A la República Centreafricana, en només un semestre, es van reportar onze mil casos de violència contra les dones. Al Sudan, en un context sagnant de guerra civil, els actes de violència sexual es van cometre de forma generalitzada.

A l'abril d'aquest mateix any, Amnistia Internacional o uns companys d'Amnistia van tenir l'oportunitat de comparèixer davant d'aquesta mateixa comissió per presentar

al seu treball, les seves observacions, les seves preocupacions i les seves demandes sobre Gaza. Per tant, no m'estendré molt sobre aquesta crisi en particular avui, però sí que no ens cansarem de denunciar que les accions que hi està perpetrant Israel ara mateix constitueixen un genocidi. Persistirem també la denúncia del sistema d'apartheid i d'ocupació il·legal del territori palestí.

Trobem deplorable que els Estats Units, el Regne Unit, determinats estats de la Unió Europea donessin suport explícit als atacs d'Israel contra Gaza o hi exportessin armament, fins i tot després que la Cort Internacional de Justícia en demanés la suspensió.

Lamentables van ser també l'abús de dret de veto al Consell de Seguretat i els reiterats intents de debilitar, de desacreditar la Cort Penal Internacional i altres mecanismes de justícia.

La impunitat dona via lliure als botxins. La impunitat és l'avantsala de futures atrocitats. Ajudin, si us plau, a combatre-la.

Segon bloc, repressió de la dissidència.

Fitxer 2

La proliferació de lleis polítiques pràctiques autoritàries va ser un dels elements fonamentals en el retrocés de drets humans. L'any passat la repressió de la dissidència es va intensificar feroçment.

Amnistia Internacional va documentar casos durs de programes espies, detenció arbitrària, tortura, judicis injustos, homicidis, desaparició forçada i, fins i tot, pena de mort contra persones crítiques amb els seus governs.

A un gran nombre de països es van aprovar noves mesures per restringir el dret a protestar o es va restringir a la pràctica. Volem mencionar aquí Bangladesh. L'any passat un miler de manifestants van morir i molts més van quedar ferits en el marc de la repressió de les protestes estudiantils que van haver-hi.

Arreu del món, també a Europa, la solidaritat amb el poble palestí no es va poder exercir lliurement i es va fins i tot criminalitzar. Ara aquí, si m'ho permeten, vull

escapar-me del marc temporal de l'informe 2024 per portar la seva atenció al fet que des d'aquest estiu centenars de persones han estat arrestades al Regne Unit per protestar pacíficament contra la prohibició de Palestine Action. A moltes d'elles se les acusa de delictes relacionats amb el terrorisme. El Regne Unit s'afegeix així al llistat de països que amenacen el dret a la protesta amb l'ús de normatives antiterroristes.

La llibertat d'expressió també es va limitar o es va suprimir o, fins i tot, es van imposar mesures com la prohibició de mitjans de comunicació, la restricció de la llibertat d'associació, la dissolució o suspensió d'ONGs, de partits polítics... Rússia n'és un exemple. La nostra pròpia organització hi és declarada indesitjable. S'han prohibit les nostres activitats i es criminalitza a qui vulgui associar-se amb Amnistia Internacional.

Avui volem també tenir un record per periodistes i persones que treballaven en mitjans de comunicació que van ser assassinades l'any passat. Van ser com a mínim 124. És un nou màxim històric.

Tercer bloc, discriminacions. Grups racialitzats, ètnics, minoritaris, marginats, segueixen sent víctimes de desigualtats arrelades i patint les conseqüències de discriminacions sistèmiques que afecten, profundament, els seus drets humans.

El racisme és social, el racisme també és institucional. Pràctiques com l'elaboració de perfils racials en àmbits com l'aplicació de la llei o l'assistència social estan aguditzant situacions ja de per si injustes. Els drets de les persones refugiades i migrants van veure's particularment afectats per aquest racisme que considerem generalitzat, ja sigui pels controls migratoris, controls fronterers, com en l'accés a drets als països d'acollida.

A Europa no es va ser capaç d'anteposar la protecció de la vida a la protecció i el control de les fronteres. També vam veure com es criminalitzaven a ONGs i persones que defensaven els drets dels migrants.

Ens quedem a Europa. A Europa hi van repuntar les denúncies de crims d'odi. A Espanya es van triplicar. L'amplificació de discursos nocius en plataformes i xarxes socials va contribuir a generar violència racista i xenòfoba.

La discriminació al món és també per motius de gènere. Veiem horroritzades com l'oposició a la igualtat de gènere s'està intensificant a múltiples punts del planeta. L'Afganistan és sense cap mena de dubte el cas més extrem. S'hi van imposant noves i més severes restriccions contra dones i nenes. Sabem que aquesta comissió hi està treballant, hi està preparant una moció, si no m'equivoco, en parlaran aviat. Nosaltres des d'aquí us animem a tirar-la endavant amb la màxima contundència possible.

L'Iran és un altre cas alarmant. Les autoritats segueixen intensificant la repressió contra dones i nenes que es neguen a l'obligació del vel. I, precisament, aquesta setmana, que recordem el tercer aniversari de la mort sota tortura de Masha Amini, ens sumem al crit «Dona, vida, llibertat».

La violència contra les dones i nenes no és pràctica exclusiva de cap cultura, de cap religió. Els feminicidis són una realitat, una realitat quotidiana a totes les latituds. Hem vist alguns avenços en molts països, però hem vist encara més països on s'ha retrocedit en l'accés a serveis de salut sexual i reproductiva. Hem vist com s'han seguit posant barreres a l'accés a l'avortament.

Quant als drets de les persones LGTBI, malgrat també alguns avenços, es continuen registrant reaccions violentes a través de lleis discriminatòries, pràctiques repressives impulsades per moviments contraris al reconeixement de drets i de qüestions de gènere. Ajudin-nos a recordar al món que els drets humans són universals i que el principi de no discriminació ha de prevaldre en qualsevol situació.

Injustícies econòmiques, crisi climàtica. El mes de maig de l'any passat vam saber que la temperatura mitjana dels dotze mesos anteriors havia superat en més d'un grau i mig els nivells preindustrials. L'any passat, desastres naturals, cada cop més greus, van provocar mort, fam, desplaçament forçós i altres danys a centenars de milers de persones.

Així i tot, vam veure com els governs, a part de no demostrar voluntat o ambició necessàries per fer-hi front, seguien optant en gran mesura per inversions en sectors econòmics i projectes que perjudiquen greument el medi ambient i els drets humans. El canvi climàtic està tenint molts costos i en els drets humans aquests costos són molt elevats.

L'empitjorament del sistema climàtic s'ha anat produint en un context de conflictes armats, n'hem parlat, nivells elevats d'inflació, pagament del deute, escassa regulació de les empreses i inversió insuficient en serveis de salut o en mesures per garantir el dret a l'habitatge.

Tot això està contribuint a greujar la pobresa i la pobresa extrema i fa augmentar molt els nivells de desigualtat. Ens dol, ens dol molt que encara avui en dia centenars de milions de persones pateixin inseguretat alimentària greu.

A nivell mundial, les respostes humanitàries no van ser capaces de proporcionar ni la meitat dels fons per cobrir les necessitats més bàsiques, més urgents, més necessàries.

L'abrupta, caòtica, generalitzada suspensió de l'ajuda exterior ordenada per Trump n'ha agreujat encara més la situació i està posant avui en dia en perill els drets humans i les vides de milions de persones. Ajudin-nos a revertir-ho.

La política econòmica i els negocis de les empreses tenen també un impacte en els drets humans i és important subratllar que les empreses, sí, les empreses, tenen l'obligació de respectar i retre comptes davant possibles abusos.

En aquest sentit, la tramitació de la proposició de llei per la creació d'un Centre Català d'Empresa i Drets Humans ens sembla un pas en la direcció correcta.

Seguim amb empreses, però entrant ja en el cinquè i últim punt. Tecnologia i drets humans. S'està fent urgent més que mai la necessitat d'una regulació tecnològica vinculant en matèria de drets humans i aplicable a tot el món.

Davant la manca de regulació adequada, no són pocs els governs que van fer ús indegut de programes espies i altres eines de vigilància abusiva intimidatòria o van recórrer a la intel·ligència artificial en el sector públic sense considerar l'impacte en els drets humans.

Per la seva banda, insistim, ja ho hem dit abans, les empreses de xarxes socials van seguir permetent la difusió de continguts violents que inciten a l'odi.

Ajudin-nos a desenvolupar aquesta regulació i posar els avenços tecnològics al servei del benestar, la dignitat i els drets de les persones.

Senyores diputades, senyors diputats, 2024 va ser un any desolador pels drets humans i 2025 no ha fet més que agreujar moltes de les crisis que hem reportat. Tanmateix, també ho volem dir, hi ha resistència, hi ha resistència contra aquestes tendències tan nocives. Quan els estats no compleixen amb les seves obligacions de protegir i garantir els drets humans, la gent es mobilitza. I a les seves mobilitzacions posen en evidència la força d'un sentiment d'humanitat compartida.

Arreu del món, malgrat tots els riscos que comporta, defensors i defensores dels drets humans estan posant resistència als discursos i pràctiques que posen en perill el benestar i la dignitat humana.

Vostès i els seus partits, siguin del color que siguin, també poden tenir un paper fonamental en aquesta defensa dels drets humans. De fet, gràcies en bona part al bon treball d'aquesta comissió, sabem que el Parlament de Catalunya s'ha pronunciat en repetides ocasions i fins i tot, a vegades de forma capdavantera, en defensa de persones, col·lectius, comunitats en situació de vulnerabilitat i ha protestat contra abusos, injustícies i violències. Us animem a reformar els esforços en aquest sentit.

Senyors i senyores, acabo agraïnt novament el temps que ens han dedicat aquesta tarda. Quedem a la seva disposició per respondre les preguntes, observacions que puguin tenir ara i, per descomptat, ens agradaria seguir mantenint una interlocució fluida amb tots vostès després d'aquesta sessió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, Sabina. I ara seguim amb l'ordre establert, primer, intervindran els grups sol·licitants. Si els sembla, farem per ordre de representació, essent el primer grup el Partit dels Socialistes Units per Avançar i tindrà la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Senyora Sabina Puig, benvinguda, i la benvinguda també a Amnistia Internacional amb aquesta comissió, també a l'equip que l'acompanya. Una comissió on crec que és la tercera vegada que ens veiem en els últims dotze

mesos, que, com vostè deia, cada vegada que venen i que compareixen, ens serveix per poder fomentar les bases per aquest diàleg, particularment, amb les diferents sensibilitats polítiques i ideològiques que tenen els grups parlamentaris de poder assentar aquestes bases del diàleg per la construcció i per la definició d'estratègies conjuntes en la defensa dels drets humans.

Efectivament, vostè ho comentava, doncs deu anys de retrocés en llibertats i, en paral·lel, diria, augments de discursos d'odi, particularment en els últims cinc anys. Li agraiïm aquesta síntesi d'aquests cinc punts sobre els quals bascula l'informe del 2024.

Tot i així, un parell de qüestions més concretes que voldria fer-li. Respecte a l'any anterior o als dos anys anteriors, en quins són els àmbits que heu detectat un retrocés, diguem-ne, més flagrant en aquesta defensa dels drets humans?

En la qüestió dels conflictes armats. Doncs sí, hi ha més de cinquanta conflictes oberts al món i dos a les portes d'Europa, com vostè ha apuntat. I la frustració de la ciutadania respecte a la manca d'acció de molts governs respecte a aquestes situacions, doncs també és desencisadora moltes vegades.

En aquest cas, hem trobat una resposta unitària en el conflicte de Rússia contra Ucraïna. Malauradament, no hem vist la mateixa reacció de la comunitat europea ni la internacional amb Gaza i el conflicte i la guerra a Palestina. Com avalua doncs el posicionament tant del Govern d'Espanya com també del Govern de Catalunya, cadascú amb les seves competències en aquest genocidi? I com creu o quines estratègies es poden donar per tal d'eixamplar aquest suport i aquest clam contra aquest genocidi que estem veient?

Sobre les dones. Efectivament, ho ha dit i, de fet, aquesta comissió també va aprovar una proposta de resolució, també proposta del PSC, sobre la violència sexual i els feminicidis, particularment en conflictes de guerra. Hem vist retrocés en l'aplicació de la Convenció d'Istanbul de Defensa dels Drets de les Dones. Com creu que poden capgirar aquesta dinàmica?

El mateix per les minories –i acabo perquè se m'acaba el temps. Totes les desigualtats i tots els discursos d'odi que estem veient en contra de les minories, persones racialitzades, ho ha dit, el *link* de discursos d'odi, tecnologia i xarxes

socials, com creu que a nivell legislatiu podem col·laborar per tal de mitigar aquesta explosió?

I ja per últim, donar-li les gràcies, però ja l'avisó que algunes de les intervencions que vindran després meu no seran constructives, sinó que aniran en l'altra direcció. Per tant, per endavant, li demano disculpes pel que pugui arribar a sentir.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, presidenta. I moltes gràcies, senyora Puig, per l'informe que ens heu presentat avui.

Fitxer 3

És un informe imprescindible, sou imprescindibles, per extensió, per profunditat, i, per tant, comencem amb aquest agraïment enorme per la feina que heu fet, per la que esteu fent i per la que fareu.

Dit això, nosaltres hem fet una lectura crítica d'aquest informe, constructiva, i us oferim algunes reflexions i esperem que us ajudin, i com ens dèieu fa una estona, ajudeu-nos a revertir algunes situacions.

La primera, que és molt formal, és que no hem sabut trobar, tampoc aquest any, la versió catalana de l'informe. Jo crec que, si feu un mapa dels vostres socis a l'Estat, us sorprendrà la quantitat de socis que hi ha a Catalunya. Sabeu que hi ha un auge supremacista espanyolista respecte a la llengua Catalunya, per tant, com dèieu fa un moment, ajudeu-nos a revertir-ho i, si us plau, feu l'edició d'aquest informe en català i, en tot cas, l'oferiment de Junts per Catalunya per fer-vos i ajudar-vos en aquesta tasca.

En segon lloc, hem vist que Catalunya sortia tres vegades l'informe. Dos en referència a Pegasus, que, senzillament, informava que la Fiscalia arxivava la

denúncia contra l'exdirectora del CNI. Res a dir, vosaltres feu aquesta informació descriptiva, està bé. Però hi ha una tercera en què vosaltres dieu, referint-se a Catalunya: «Se aplicó durante el año la ley de amnistía», i això és fals –això és fals. I és molt important que una organització com Amnistia no contribueixi en aquesta intoxicació nacional i internacional sobre que s'aplica la llei d'amnistia.

Ens dol especialment dir-vos-ho avui, que acabem de saber que l'Adri i tres encausats més, exercint el seu dret a manifestació, han estat portats a judici, finalment. No només no se'ls ha aplicat la llei d'amnistia, sinó se'ls demanen penes d'entre quatre i set anys. És molt important que Amnistia Internacional ens ajudi a no continuar difonent les *fake news* de l'Estat espanyol respecte a què s'aplica la llei d'amnistia i que existeix una etapa de normalitat a Catalunya.

I finalment, clar, ens toca de prop, quan nosaltres mirem com parlem d'Espanya, no hi ha cap menció a l'exili, no hi ha cap menció als escons buits. Quants parlaments europeus hi ha amb escons buits? Quants presidents elegits democràticament hi ha a l'exili a Europa? Per Amnistia Internacional no és prou destacable per posar-ho a la part de l'Estat espanyol?

Per tant, jo crec que hauria de ser una reivindicació, senzillament, dels demòcrates, però com que no sé si ho farà ningú més, des de Junts per Catalunya sí que ens sentim profundament orfes i abandonats quan Amnistia Internacional ni tan sols menciona una causa d'exili o una normalitat democràtica, i és que la gent voti pels seus representants i aquests representants no puguin ser en el seu escó. Jo m'imagino que en altres espais això Amnistia ho trobaria inconcebible i ens agradaria que també en el cas de Catalunya ho fos.

I, finalment, us voldríem fer una reflexió –acabo, eh?, és molt breu, presidenta– més genèrica, que també us l'hem fet en altres ocasions. Trobem a faltar que Amnistia faci seu l'exercici del dret a l'autodeterminació com a fórmula per a la resolució pacífica de conflictes. És una qüestió que en diferents *think tanks*, des del Fons Carnegie per la Pau Internacional o l'Institut Transnacional d'Amsterdam, fa temps que treballa. Jo tinc la teoria que vosaltres el defenseu sense saber-ho, perquè, si us hi fixeu, a moltes a les causes que defenseu esteu reivindicant els drets

col·lectius. I reivindicar els drets col·lectius i no referir-se al dret a l'autodeterminació, jo crec que és estar poc amb els moviments més avançats a favor de la pau al món.

Insisteixo com he començat, us agraïm profundament la feina i esperem que accepteu de forma constructiva les reflexions que us hem fet arribar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula el diputat Juli Fernàndez per un temps màxim de tres minuts.

Juli Fernàndez Olivares

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Puig i a la senyora Pérez, per acompanyar-nos avui i per la seva exposició. Crec que tota aquella gent i aquelles organitzacions que es considerin humanistes i que es considerin demòcrates han d'estar una mica més preocupades que l'any anterior.

Estem en una escalada on els drets humans i els drets de les persones en la diversitat i la dignitat humana està cada vegada més amenaçat. Més amenaçat a partir de la generació de trencar el multilateralisme i la generació de blocs basats, habitualment, en veritats construïdes de manera artificial i, com vostè també remarcava, intentant silenciar les veus independents, ja sigui en forma d'organitzacions com la seva o bé periodistes, fins i tot arribant al seu assassinat, per tal que no hi puguin haver veus que expliquin des d'un punt de vista independent la realitat en el món.

I, per tant, des de la nostra organització política ens sumem o exhortem a tenir la capacitat de generar espais de treball compartit, tant polítics com cívics, que vagin a trencar aquestes dinàmiques com, per exemple, avui o ahir escoltàvem qualificar l'antifeixisme de terrorisme, quan això és el que la majoria de la gent hauria de ser, és el normal no voler que es destrueixin els drets humans i el que no pot ser és que normalitzem cada dia notícies que el que fan és trencar amb això.

Per tant, la preocupació compartida des de la certesa i el dolor que hi ha un genocidi a les portes de casa nostra, a l'altra banda de la nostra costa, un genocidi que no és

només una frase en un anuari o que no és una declaració en un informe o que no és una declaració pública o un instrument per sumar indignació, sinó que són morts de persones que no es poden defensar i fet d'una manera sistemàtica. I, davant d'això, no podem restar impassibles.

Amb un zoom més proper, sí que traslladar-los que a Catalunya segueix havent-hi gent amb els seus drets polítics vulnerats, tant en l'exili com persones que no poden presentar-se a les eleccions perquè la llei d'amnistia no s'està aplicant. I per tant, sí que considerem que hi ha un cert punt de diferència entre com algunes situacions similars es poden tractar en altres estats i aquesta, que trobem a faltar en el seu anuari.

Com els hi he dit, des d'Esquerra Republicana de Catalunya ens exhortem i comprometem a treballar en una realitat política des de Catalunya per construir una realitat política lliure, democràtica i respectuosa amb els drets humans arreu del món.

Moltes gràcies per la seva feina i esperem continuar treballant i poder ajudar-nos tots i totes plegades.

Moltes gràcies,

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Andrés García Berrio

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. I, bé, agrair molt la compareixença d'Amnistia Internacional, la senyora Sabina Puig, i també la feina que realitzen i la importància que té aquest informe.

Sí que he de dir que se'm fa una mica curt, de fet, gairebé de cada país podríem dedicar una sessió, segurament. En tot cas, també intentaré ser breu, tot i que és complicat.

Efectivament, jo crec que estem vivint una situació molt delicada i molt preocupant respecte a una temptació ja no de qüestionament, sinó de superar el dret

internacional dels drets humans per part d'algunes corrents internacionals i, a més a més, per part de governs que han estat, fins i tot, elegits democràticament. I, per un altre costat, també com un cert qüestionament, jo crec que han hagut moments a la història en els que hem tendit cap a més democràcia i estem en un moment cap a més tancament, cap a empitjorar el grau de democràcia en alguns països i, directament, passar a règims autoritaris o totalitaris en d'altres.

Jo crec que estem en un moment clau, com vostès han manifestat, i, en aquest sentit, bé, crec que hem de veure com poder avançar per salvaguardar el dret internacional dels drets humans i la democràcia de cara al futur.

En aquest sentit, volia preguntar-li, li preguntaria per molts països, però volia preguntar-li per un parell, en relació a quina és la situació que consideren. Un seria El Salvador i la restricció que s'està donant de l'espai a la societat civil, la criminalització de persones defensores i les veus que apunten a una certa degradació de la democràcia en aquest país i un procés, diguem, autoritari.

Per un altre costat, li volia preguntar també per la situació dels drets humans a Xina, en relació amb la comunitat uigur i també en relació amb el dret de reunió o manifestació. Entenc que és un dels països que també #9.53, és un país on clarament hi ha, des de fa molts anys, moltes denúncies de vulneració dels drets humans. A més a més, és un país en el qual crec que també cal posar el focus perquè, darrerament, igual estem posant més el focus en el seu potencial econòmic i no tant en la seva continuada vulneració dels drets humans.

Per un altre costat, volia remarcar i agrair, crec que els informes d'Amnistia Internacional són claus en relació a poder clarificar, en aquest cas, la situació a Gaza. Recentment, Nacions Unides ha confirmat el que Amnistia havia dit prèviament, que és que hi ha clars indicis que es pot parlar que estem davant d'un genocidi. Davant d'aquesta situació, penso que és important continuar-ho denunciant, així, de fet, està treballant el nostre grup parlamentari per assolir una nova declaració conjuntament amb d'altres, en aquest sentit. I penso que hem de continuar aquest camí, més drets humans, més democràcia.

I, bé, i agrair-li, se'm fa curt, però agrair-li la feina que fan.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP, però no tenim cap representant, per tant, ara seria el torn dels grups no proposants i, en aquest cas, el torn del Grup del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano, per un temps màxim de tres minuts.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Primer de tot, gràcies, senyora Puig, per l'informe. Vam rebre el llibre i la veritat és que és una lectura densa i encara estem immersos.

Sí que és veritat que hi ha moltes coses del contingut de l'informe i del que vostè, fins i tot ha dit aquí avui, que compartim, perquè hi ha algunes lluites que és impossible no compartir com a persones i com a defensors de la democràcia, però sí que és veritat que trobem certes carències que no sé si vostè podrà donar-nos alguna resposta.

Deu anys de retrocés de la llibertat, i certament és així, però això engloba molt més del que alguns representants polítics volen dir aquí avui. Quan parlem de discursos d'odi i de retrocés de la democràcia, també jo em pregunto què hagués fet aquest Parlament si, per exemple, s'hagués assassinat amb un tret, públicament, a un *influencer* polític d'esquerreres i ho hagués fet una persona d'extrema dreta en comptes del que va passar als Estats Units amb el Charles Kirk, que va ser assassinat per les seves idees.

Tampoc sé què hagués fet aquest Parlament si en comptes que una persona racialitzada assassinés brutalment una refugiada ucraïnesa, hagués sigut al revés, que una persona blanca hagués assassinat brutalment, i hi hagués les imatges, assassinant una persona racialitzada. Jo crec que caiem molt sovint en aquesta comissió i en aquesta cambrà en aquesta dicotomia de pensar que l'odi és unidireccional i no és veritat, l'odi té moltíssimes cares i l'odi té moltíssimes direccions. Perquè, evidentment, el que està passant a Gaza, i aquest informe fa molta referència i vostè també l'ha fet aquí, és lamentable, però és que és lamentable tot el que ha passat en aquesta zona.

Vostè, i sí que és veritat que Amnistia Internacional ha fet alguna referència, però l'inici del que va suposar la massacre perpetrada per Hamàs i que encara hi ha moltíssims hostatges i que encara hi ha moltíssima violència per part del grup

terrorista no és una cosa de la que vostè aquí hagi parlat i tampoc és una cosa de la que parlin la majoria de grups d'aquesta càmera, però hi ha molts altres genocidis que no es denuncia, perquè a l'Àfrica i a molts països de majoria musulmana hi ha un autèntic genocidi contra les minories cristianes, i no és una cosa que es denunciï normalment, sinó que és una cosa silenciada i que avui tindrem oportunitat de parlar en aquesta comissió, però que normalment hi ha molts que no tenen intenció de parlar.

I quan parlem també d'aquesta violència cap a les dones, que es produeix en massa països del món, també hem de tenir en compte, i jo crec que Amnistia Internacional faria bé d'analitzar quin és el denominador comú dels països on la dona té menys llibertats. Perquè quan parlem aquí de l'auge de l'extrema dreta, el que passa molt sovint és que, quan hi ha un consent social per no parlar de certs problemes, la gent al carrer parla, tot i que els polítics o les organitzacions no en parlin i l'auge de segons quins moviments ve, precisament, perquè la ciutadania sap que hi ha una majoria política que no vol donar resposta a les seves necessitats i als seus problemes i a tot allò que pensa.

Així que jo no m'estendré més, espero que vostè no hagi pres les paraules del senyor Bondesio que hi hauria intervencions que no li agradarien, perquè vull ser el més constructiu possible, perquè vull que el seu informe també tingui totes les visions possibles.

Així que moltes gràcies per la seva compareixença.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Alberto Tarradas per un temps màxim de tres minuts.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies a vostè també, senyora Puig, per la seva compareixença, i al senyor...

...Bondesio per fer-me l'entradeta a la meva intervenció, perquè sí, jo crec que el meu discurs no li agradarà.

I vostè parlava que es qüestionen els drets humans, doncs, miri, jo qüestiono els drets humans i qüestiono els drets humans, precisament, pel significat que a tots vostès li han volgut donar els drets humans. Si qualsevol cosa pot ser un dret humà, llavors, què és un dret humà? Jo crec en alguna cosa superior als drets humans i ho crec com a cristià. Jo crec en la dignitat humana perquè crec que Jesucrist va morir a la creu per la salvació de la humanitat, de la humanitat sencera, universal. I, per tant, crec que la dignitat humana és alguna cosa que s'ha de defensar a nivell universal i que s'ha de preservar en tots els aspectes de la vida, no només en determinats.

Dit això, i posats a qüestionar coses, també vull qüestionar aquest informe perquè vostè ha començat des del principi dient que no es posicionava ni a un costat ni a l'altre, que no atacaria, però tampoc condemnaria cap govern ni cap ideologia ni cap pensament ni demés, però la veritat és que des del principi vostè ha emparat un discurs totalment alineat amb l'esquerra, tots els paràmetres, tots els biaixos ideològics, els ha comprat tots de principi a fi, des de parlar, fins i tot, en femení durant la seva intervenció.

Parlava del creixement de discursos d'odi. A mi m'agradaria que definissin, exactament, què és un discurs d'odi. I posem un exemple, discurs d'odi és el que justifica que s'hagi disparat a Charlie Kirk a una universitat dels Estats Units o el discurs d'odi és el discurs de Charlie Kirk, pel qual va ser disparat a una universitat dels Estats Units? Perquè s'assenyala molt ràpidament cap a un costat i la realitat és que tot aquest discurs d'odi, tota aquesta violència, deien..., contradiré el que ha dit abans, sí que és unidireccional, i és que sempre va cap al mateix costat, els trets van sempre d'un costat cap a l'altre.

Deien també, parlant del retrocés dels drets de les dones, i a la seva intervenció també ha fet menció al Regne Unit. Deia que al Regne Unit hi ha hagut una suposada repressió cap a uns manifestants, un fet concret, és així. Però m'agradaria parlar també d'un altre fet concret que, per algun motiu, no el solem sentir, i és com, durant dècades, les autoritats locals han estat tapant una xarxa de prostitució infantil

portada per paquistanesos contra nenes petites, i això s'ha tapat. I per què s'ha tapat? Perquè no, que dir-ho és racista! Això sembla que també s'ha oblidat.

I parlant doncs de les persecucions de les minories, no sé exactament si és una minoria, però sí és el grup de població més perseguit de tot el món, que són els cristians. En el seu informe apareix d'una forma minsa, m'agradaria que es parlés una mica més i que també es digués qui són, precisament, els que estan vulnerant els drets de les dones, els que estan cometent grans crims i, en aquest cas, contra els cristians, també sempre unidireccional. No són els cristians contra els altres, són, precisament, els musulmans contra els cristians i les esquerres contra els cristians.

I fins aquí la meva intervenció. Gràcies.

La presidenta

Molt bé, diputat. Ara és el torn d'Amnistia Internacional, li dono la paraula per un temps de deu minuts, si necessita una mica més, no hi ha problema, per donar resposta a les qüestions que s'han plantejat.

Gràcies.

Sabina Puig (coordinadora d'Amnistia Internacional Catalunya)

Moltes gràcies, i també per la flexibilitat, perquè respondre totes aquestes observacions en menys de deu minuts és una mica complicat. Com també és complicat condensar en un informe, per molt llarg que sigui, quasi cinc-centes pàgines, però condensar tot el que Amnistia Internacional documenta al llarg d'un any per tot el món és complicat, i això reduir-ho en vint minuts de presentació encara ho és més.

I és veritat, a cada un dels països, a cada un dels temes podríem anar més lluny, però els recursos són els que són. He començat la meva intervenció dient, som independents. Llavors, fins on ens arribi el pressupost nosaltres treballem.

I això ens passa també amb els idiomes. Aquest informe el Secretariat internacional el treu en àrab, en anglès, francès i castellà. Algunes seccions, en tenim una seixantena pel món, aconsegueixen fons per fer-ho amb altres idiomes. És molt complicat. Que tenim molts socis a Catalunya? Més en voldríem, són uns dinou mil

ara mateix. Llavors, arriba fins on arriba, fem un esforç tremend, dia a dia, per traduir els materials que ens arriben en anglès, en castellà o d'altres seccions, per poder-ho oferir per xarxes, a la nostra pàgina web, per enviar-vos-ho en català. A tot, no hi arribem. Tant de bo, tant de bo tinguéssim els recursos i, si els trobem, doncs ens agradaria a nosaltres més que a ningú.

S'han dit moltes coses, jo agraeixo totes les aportacions, les de suport, les crítiques i les contràries, bé, de tot s'aprèn i tot ajuda, no?, a perfilar el nostre treball. No sé per on començar, potser per l'última.

El qüestionament dels drets humans. Miri, nosaltres respectem les diferents creences religioses, defensem a ultrança el dret a la llibertat de religió, i ara en parlarem també de les minories cristianes atacades, però la nostra defensa dels drets humans no es basa en la fe, ni cristiana, ni d'una altra religió, es basa en la Declaració Universal dels Drets Humans, es basa en el dret internacional dels drets humans, que té un consens universal, que, a més a més, està reflectida en l'enorme majoria de constitucions. És un consens, és les normes bàsiques de convivència, d'aquí partim. I hi he insistit molt, nosaltres ens pronunciem d'acord amb el que diu el dret internacional.

Sobre el dret a l'autodeterminació. Encara hi ha molt de debat a nivell de dret internacional i, llavors, Amnistia encara no s'ha posicionat. No està clar, no hi ha una definició, no s'ha desgranat prou. Però hi estem..., o sigui, és una cosa que hi estem pendants, però sempre al ritme, no?, i segons el que també va dient, sobretot, Nacions Unides.

Parlava de l'atac contra minories cristianes. Efectivament, l'informe ho reporta, eh?, reporta atacs contra minories cristianes d'Egipte, Índia, Iran, Pakistan, però també contra altres minories religioses, també contra minories musulmanes a la Xina, a l'Índia, al Myanmar i a altres llocs, i també reporta casos d'antisemitisme i d'islamofòbia. Llavors, bé, crec que en algun punt ens trobem, però potser amb una visió més àmplia per part nostra.

Tinc aquí uns apunts una mica desendregats. Hamàs, Hamàs, és evident, Amnistia Internacional ha denunciat les barbaritats, els crims de guerra comesos per Hamàs també estan mencionats en aquests informes. Crims de guerra en el context de l'atac

ara a Gaza, però també pràctiques contràries als drets humans envers la població palestina, també surt aquí i també n'hem fet altres informes.

L'odi no és unidireccional? No, no, vull dir, aquí ho reflectim, l'odi ve de totes bandes. Amnistia Internacional intenta no parlar massa de discursos d'odi, també perquè valorem molt la llibertat d'expressió. Llavors, també, jo no sé si he dit «discursos d'odi», pràctiques que inciten a l'odi potser sí, però no..., discursos d'odi és una mica delicat.

Què hauria fet el Parlament? No ho sé...

M'han preguntat per la situació de dos països en concret, la Xina i El Salvador. Són, efectivament, dos països que tenen una bona entrada aquí i que Amnistia ha documentat molt. El Salvador és molt conegut ara, últimament. Ha hagut de fer front a una crisi de seguretat molt seriosa, molt greu, però ho ha fet a costa del respecte dels drets humans. Hi ha més de vuitanta mil persones detingudes amb condicions inhumanes, sense garanties judicials, moltes d'elles han estat torturades, algunes estan desaparegudes i hi ha hagut també morts en detenció. I és en aquests centres de detenció on ara s'estan exportant, expulsant migrants dels Estats Units.

A El Salvador ens preocupa també molt els drets de les dones, els drets a l'accés a salut sexual, la manera com es penalitza a les dones que han d'avortar, inclús el perill de la seva vida.

Hi ha altres temes, com la llibertat d'expressió. El periodisme a El Salvador està molt perseguit, al punt que sí, que parlem d'exili de molts periodistes salvadorenys que han hagut de marxar per salvar la vida.

La Xina. La Xina, òbviament, per nosaltres segueix sent un dels grans centres de preocupació i per molts motius, eh? Vull dir, sí que en parlem ara molt del creixement de les relacions econòmiques, va haver-hi el viatge del president de la Generalitat a la Xina aquest estiu, li vam escriure una carta en motiu d'aquest viatge expressant-li quines són les nostres preocupacions. I que van des de la repressió sistemàtica de la dissidència, la restricció de llibertat d'expressió, la repressió de minories ètniques, hem parlat abans dels uigurs, dels musulmans. La criminalització també de la dissidència a l'exterior, la repressió que hi ha hagut a Hong Kong i, bé, també les polítiques ambientals i els seus impactes en els drets humans.

Vaig avançant. Vulneracions dels drets humans a Catalunya. És una entradeta curta. Durant el procés hi vam dedicar més espai, ho saben, més comunicats, més informes, més presència pública. Una altra vegada, també l'actualitat ens va menjant, hi ha altres temes que van arribant i aquí anem posant les situacions noves.

Tenim un document penjat a la nostra web, que us convido a llegir, que és un document que es va preparar amb motiu de la quinzena legislatura, on hi ha tot el seguit de preocupacions en matèria de drets humans que té Amnistia en relació a Catalunya. Segurament, no va en la línia del que em preguntàveu o del que estava posant sobre la taula o no tot.

El dret a l'autodeterminació n'he parlat per sobre. De l'informe, també.

Els retrocessos en els últims dos anys. Creiem que les tendències han anat lentament, però sí s'han accelerat molt amb la segona elecció de Donald Trump, que ja s'ha tret el fre, no?, amb aquests discursos on tot s'hi val. I aquí sí que hem vist, durant aquest any, el tracte amb persones migrants, les restriccions a la llibertat d'expressió, el bel·licisme, les retallades en l'ajut exterior, bé, tot el que ja saben, no?, veient l'actualitat i llegint l'informe. Potser això crec que ha sigut com el detonant aquests últims mesos d'una onada encara més restrictiva.

El posicionament del Govern en relació amb Gaza? Ho hem dit aquests últims dies per xarxes, creiem que és un pas que s'ha de valorar positivament. Encara falta, no?, hi ha detalls que s'han de polir com, per exemple, el comerç amb empreses que operen amb empreses israelianes implicades o a l'apartheid o en l'ocupació il·legal o en el mateix genocidi o que estan en aquests territoris ocupats il·legalment. O sigui, hi ha cosetes.

I la mobilització social. Bé, jo crec que el primer és no reprimir-la, no reprimir les veus que protesten contra el genocidi o en solidaritat amb un poble que està sent massacrat.

I no sé, segurament em deixo amb moltes coses. No sé si hi ha un altre torn de rèplica ara o...? *(Veus de fons.)*

No, simplement, agrair novament aquest espai, agrair l'escolta. Sabem que podem no estar d'acord en moltes coses, sabem que Amnistia no arriba a tot, ja ho voldríem,

però jo crec que aquestes converses serveixen també, no?, per posar llum en coses que es podrien treballar també a més a més de tot el que hi ha i de tot el que he parlat, jo crec, aquesta tarda. Hi ha, realment, casos, hi ha situacions molt greus, molt doloroses per la humanitat i que mereixen també certa prioritat.

Jo sí que els demanaria, dins les seves funcions legislatives, la seva acció de control al Govern com agents d'acció exterior i davant d'aquestes tendències globals, doncs de mantenir-se fermes en un discurs favorable en els drets humans. I seguir sent motor d'iniciatives valentes, de situar al centre del debat polític els drets humans, generant consensos allà on es puguin.

Hem parlat abans del Centre

Fitxer 5

...Català d'Empresa i Drets Humans. Estaria molt bé poder-hi donar un impuls, que sigui aviat una realitat.

I reprendre, doncs, de les prioritats que hem mencionat, que s'aborden a l'informe, doncs on ens podrien ajudar, on podrien col·laborar. Doncs creiem, sobretot, en posicionar-se davant d'aquestes greus violacions del dret internacional, del dret internacional humanitari, especialment en els conflictes armats, de sostenir el suport a la Cort Penal Internacional i altres mecanismes de justícia, és la manera en què podrem aturar aquestes atrocitats.

Tenir sempre present l'ajut humanitari, necessari ara mateix arreu del món. Mantenint el valor que tenen les llibertats individuals i col·lectives, estar molt atents a la no discriminació. També hem insistit en els drets econòmics, socials i culturals i la crisi climàtica. Aquí serien reprenent els temes que hem articulat avui.

De nou, moltes gràcies i seguim en contacte, si us plau.

La presidenta

Moltes gràcies. Ha estat un plaer i esperem veure-la aviat un altre cop aquí a la seu del poble, a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior.

Fem un descans d'un minut per acomiadar i continuem.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Reprenem la comissió...

Proposta de resolució de condemna de la persecució dels cristians al món

250-00574/15

...amb el segon punt de l'ordre del dia, proposta de resolució de condemna de la persecució dels cristians al món, presentada pel Grup Parlamentari de VOX a Catalunya. Té la paraula per un temps màxim de tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidenta. Lo hablamos muy habitualmente en esta comisión, vivimos en un mundo en guerra. Hay determinadas guerras que sí, efectivamente, abren los telediarios todos los días, por las cuales se organizan manifestaciones y, sí, son conflictos realmente graves, sin lugar a dudas. Sin embargo, su atención responde, precisamente, a la moda de un momento o, incluso, y en algunos casos, diré más, responde a alianzas perversas.

Hoy quiero traer a esta comisión la otra cara de este mundo en guerra, una cara que igual es más incómoda para algunos, una cara que, bueno, unos conflictos que no contarán con flotillas que vayan a su rescate ni contarán tampoco con grandes manifestaciones ni con dedicatorias en los Goya, quiero hablar de esos conflictos silenciados.

Pero antes permítanme hacer un par de menciones especiales. Una mención a Irina Zarutskaya, una refugiada ucraniana de veintitrés años que fue degollada a sangre fría por un africano en un vagón de Carolina del Norte. ¿Cuál fue el motivo? Fue asesinada por ser blanca y así lo decía su agresor, *I got the white girl*, eso es lo que decía mientras chorreaba su sangre por todo el vagón. Irina sobrevivió a la guerra

de Rusia, pero no sobrevivió al multiculturalismo y, sin lugar a dudas, no recibirá la atención mediática que sí lo hizo el criminal y drogadicto George Floyd.

Dos días después, Charlie Kirk, líder conservador asesinado en la Universidad de Utah públicamente. ¿Por qué motivo? Por su fe cristiana, por defender el modo de vida occidental, ese fue su gran crimen, un crimen político que, por un lado, ha sido justificado y, por otro lado, ha sido directamente celebrado por buena parte de la izquierda política y mediática global.

Pero vayamos a la otra parte del mundo, precisamente aquella parte donde no llegan las cámaras, donde no llegan las flotillas, en Nigeria. Casi cinco mil cristianos fueron asesinados solo en el año 2023 por grupos como Boko Haram o Estado Islámico.

En el Congo, decenas de cristianos fueron decapitados dentro de una iglesia por milicias islamistas vinculadas al ISIS. En Siria, tras la caída de Al-Asad, más de cien civiles cristianos, drusos y alauitas, fueron masacrados por las fuerzas yihadistas que han tomado, actualmente, el país. No fuerzas democráticas, como dicen algunos, yihadistas.

Armenia, cientos de miles de cristianos desplazados de sus hogares, perseguidos por su fe y por su pueblo.

Me dirijo a la izquierda solidaria ¿Dónde están todas las portadas? ¿Dónde están los minutos de silencio? ¿Dónde están esos momentos de solidaridad?

Miren, la verdad es esta, sí, efectivamente, vivimos en un mundo en guerra, pero esta no es una guerra simplemente política o territorial, el mundo está en una guerra espiritual, en una guerra del bien contra el mal, y hoy quiero que todas esas víctimas reciban también, aunque sea de forma simbólica, el respeto de esta cámara.

Y concluyo con esto, señora presidenta, las vidas blancas importan, las vidas europeas importan y las vidas cristianas también importan.

Muchas gracias.

La presidenta

Bé, diputat. Donat que cap grup ha presentat esmenes, l'ordre de les intervencions dels grups serà de major a menor, essent l'últim el grup que dona suport al Govern.

Per tant, el Grup Parlamentari de Junts. Ara tindrà la paraula el diputat Agustí Colomines i Companys per un temps màxim de tres minuts.

Agustí Colomines i Companys

Bé, bona tarda. Em pensava que anava a parlar de persecució religiosa i hem parlat de tot, diguéssim, no?

Clar, si em poso estupend, doncs em posaré a fer de professor i els explicaré que la ONU, el 2016, va declarar que hi havia un genocidi contra els iazidís, no?, allà a prop del Kurdistan, diguéssim, no?

És a dir, de conflictes n'hi ha sempre, entre altres moltes coses perquè els conflictes són, diguéssim, consubstancials a la humanitat. El problema és com resollem els conflictes, aquesta és la qüestió, intentar buscar una fórmula de resoldre els conflictes.

La Declaració de drets universal drets humans, en l'article número 18 el que diu és i proclama és la llibertat de pensament, que inclou la llibertat religiosa i la llibertat religiosa és evident que està amenaçada a molts llocs del planeta, en concret, sabem que de 196 estats, com a mínim a trenta-vuit hi ha persecució religiosa, en major o menor intensitat, de totes les religions possibles. En un lloc són els cristians, en un altre lloc són els musulmans, en un altre lloc són els budistes o com passa en el cas de la Xina, que és un país amb una extensió territorial molt gran, doncs reben tots, budistes, cristians, musulmans, tots, no? Sobretot perquè, a més a més, en aquest cas, el Partit comunista de la Xina fa veure que és laic, però, en definitiva, és una altra cosa, és un estat totalitari, no?

Què vull dir amb això? Que no negaré una cosa que també és evident, que els cristians són el nucli més perseguit arreu també perquè és una comunitat religiosa molt àmplia, no? I per tant, que tu diguis que el seixanta-dos per cent de la població cristiana del món està perseguida és una realitat estadística que ningú pot negar, no?, però el que hem d'intentar és veure com posem les bases per viure en una societat de pau i que sigui respectuosa amb el pensament, fins i tot d'aquells que, com servidor, no té cap mena de convicció religiosa, no? Però l'obligació de qualsevol que es dedica a la qüestió pública sap que la regulació de l'expressió religiosa en l'espai públic és allò que assegura la pau entre les persones.

Per tant, nosaltres, malgrat que en la proposta aquesta que ens acaba de presentar VOX, podríem creure que hi ha coses que tenen tota la raó del món, no les votarem, precisament, pel discurs que heu de fer, és un discurs d'odi, és un discurs discriminator, és un discurs fanàtic, és un discurs dogmàtic, és un discurs en tots, no..., m'estalvio la paraula perquè ningú em cridi l'atenció. Però, en aquest sentit, per això no votarem res que tingui a veure-hi amb el que es diu.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula el diputat Juli Fernández Olivares per un temps màxim de tres minuts.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, presidenta. Per manifestar el nostre vot contrari.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano per un temps màxim de tres minuts.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bien, la matanza de cristianos en el mundo no es un caso aislado, son decenas de miles de muertos en la última década. Una limpieza religiosa que ocupa muy pocos titulares y ante la cual la izquierda, siempre tan ruidosa en otras causas, en esta permanecen mudos.

El sesenta y dos por ciento de la comunidad cristiana en el mundo está perseguida. Hay estimaciones que cifran en casi 900.000 asesinados las personas que profesan la fe cristiana alrededor del mundo, principalmente en países musulmanes.

Os pondré algunos ejemplos. Nigeria, más de cincuenta mil cristianos asesinados. Boko Haram, el Estado Islámico de África Occidental...

Fitxer 6

...y las milicias han convertido la fe en Cristo en una sentencia de muerte: iglesias quemadas, aldeas arrasadas, familias masacradas.

El Congo, cientos de cristianos asesinados. Solo en un día, en Kivu, fueron asesinados setenta cristianos en sus propias casas.

Egipto, en los últimos diez años decenas de ataques han costado la vida a cientos de cristianos, especialmente en ataques en templos y en peregrinaciones.

Mozambique, decapitaciones públicas, aldeas arrasadas, familias enteras quemadas vivas. En #0.32) fueron asesinados cincuenta y dos cristianos en un solo ataque.

Somalia. La comunidad cristiana en Somalia sobrevive en la clandestinidad, sabiendo que cualquier día puede ser el último. En 2024, Al-Shabab ejecutó públicamente a seis cristianos acusados de apostasía.

En Siria, los cristianos sufren de manera atroz. En 2014, en localidades de Siria, supuso el exilio forzoso de más de cien mil cristianos y la ejecución de cientos a manos del Estado Islámico. Iglesias del siglo IV reducidas a cenizas y comunidades que llevaban 1.700 años viviendo en la zona desterradas y masacradas.

En Irak, en Mosul, fue vaciada en 2014 tras la entrada del ISIS. Allí se asesinó y expulsó a decenas de miles de cristianos con ejecuciones públicas, crucifixiones y conversiones forzosas. Antes de la guerra había un millón y medio de cristianos en Irak, hoy no llegan a 200.000.

En Pakistán, los cristianos sufren la persecución de la Ley de la Blasfemia, que en la práctica equivale a una licencia para matar. Multitudes linchan a familias enteras, como en Lahore, cuando un matrimonio cristiano fue quemado vivo en un horno de ladrillos. Cada año se cuentan por decenas los asesinatos por falsas acusaciones de blasfemia.

En Sudán, persecución sistemática. Miles de iglesias fueron destruidas y cientos de cristianos ejecutados en las campañas de limpieza religiosa.

En Afganistán, tras la retirada de Occidente en 2021 y el regreso de los talibanes, los pocos cristianos que quedaban desaparecieron de la vida pública. Los informes hablan de ejecuciones sumarias y desapariciones de conversos, mientras las iglesias han sido reducidas a ceniza.

Hablamos de decenas de miles de muertos en países de alrededor del mundo, mientras titulares, pocos, y quejas de esta Cámara y de los grupos de izquierda, menos. Y la realidad es, señores, que callar hace cómplices. Y quien vote en contra de denunciar la persecución de los cristianos alrededor del mundo, no es mucho mejor que quien los persigue y quien los asesina.

La presidenta

Bé, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula per un temps màxim de tres minuts el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. Aquesta proposta de resolució el que planteja, evidentment, és una realitat que existeix de manera clara. Jo crec que hi ha una qüestió clau i també volia referir-me a una reflexió que ha fet el portaveu del grup proponent en la compareixença d'Amnistia Internacional, i és que ha dit molt clarament que ell, no ho sé, també crec que, òbviament, el seu grup parlamentari, no creuen en el dret internacional dels drets humans. Repito, dret internacional dels drets humans, que d'allà beuen els drets fonamentals i d'allà es construeix l'estat de dret i la democràcia. *(Veus de fons.)*

Llavors, jo una qüestió que... *(veus de fons)* ...vull plantejar de manera absolutament clara és que vostè ha manifestat que no creu en els drets humans i en el dret internacional dels drets humans, per tant, perquè els drets humans venen d'allí i, en canvi, vostè planteja que el que hi ha és una guerra en la que vostè forma part per una qüestió de fe.

Llavors, jo crec que vostès estan manifestant molt bé per què i explicant molt bé per què el meu grup parlamentari i crec que d'altres, directament, no votaran aquesta proposta de resolució ni cap de les que vostès plantegin perquè, ara mateix, tenim un pacte molt clar en aquest sentit, perquè vostès es situen fora dels drets humans, fora del dret internacional i fora de la democràcia. Des d'aquest punt de vista, efectivament, el plantejament que vostè fa és aquest i des d'aquest punt de vista.

Ara bé, és que el dret internacional dels drets humans el que protegeix és la llibertat religiosa arreu, a tot el món. I, efectivament, no pot haver-hi cap atac, cap crim, cap

atemptat terrorista, cap assassinat per les creences que pugui tenir una persona, religioses, però també ideològiques, diguem-ho clar. No pot ser i s'han de protegir.

La diferència entre la seva guerra ideològica i la protecció dels drets humans és que els drets humans es protegeixen per tothom, per tothom, amb independència de la seva religió, del seu pensament i del seu posicionament i plantejament davant qualsevol qüestió relacionada amb la llibertat d'expressió i amb el plantejament i també, evidentment, amb la llibertat religiosa.

Amb això vull dir d'una manera molt clara que... I, de fet, jo crec que vostè ha quedat bastant en evidència, no només per aquests plantejaments, sinó que vostè ha atacat a Amnistia Internacional de no assenyalar quan hi ha atacs a minories cristianes al món i, si poses això al Google, el primer que surt és un informe d'Amnistia Internacional sobre aquesta mateixa qüestió, que li han contestat d'una manera molt clara.

Llavors, sí, efectivament, sempre amb els drets humans, amb el dret internacional dels drets humans contra els atacs contra les minories cristianes de manera molt clara.

I també volia fer una reflexió, i també va pel portaveu del Partit Popular. Jo no sé vostè quins mitjans d'informació llegeix, quins periòdics, quins telenotícies veu, però el que fa Boko Haram, per exemple, està contínuament als mitjans i té el rebuig de tothom. I jo crec que, d'alguna manera, el que vostès fan intentant silenciar les respostes que es donen en aquestes situacions, el que fan entenc que és degradar la nostra convivència democràtica.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. No tenim cap membre del Grup de la CUP - Defensem la Terra, ni tampoc del Grup Mixt Aliança Catalana, per tant, donarem la paraula a la diputada del Partit Socialista i Units per Avançar, per un temps màxim de tres minuts, la diputada Beatriz Silva Gallardo.

Beatriz Silva Gallardo

Moltes gràcies, presidenta. Seré molt breu. Com no podia ser altrament, el nostre grup parlamentari votarà que no a aquesta proposta de resolució que ens presenta l'extrema dreta, com fa amb totes les seves iniciatives parlamentàries.

M'agradaria, sí, fer un parell de aclariments. VOX no concreta en aquesta proposta quines són les institucions internacionals que mantenen, suposadament, un silenci còmplice amb la persecució dels cristians. La veritat és que les més importants, com la ONU o el Parlament Europeu, s'han posicionat repetidament en contra de qualsevol atac a la llibertat religiosa dels cristians i de totes les persones que professen altres religions perquè, com ens ha dit la representant d'Amnistia Internacional, els drets religiosos són drets humans.

El Govern de Catalunya també s'ha posicionat públicament moltes vegades a favor de la llibertat religiosa. La darrera vegada ho va fer el 14 de maig d'enguany i ho continuarà fent.

Votarem que no perquè aquesta resolució només cerca a fomentar la islamofòbia i el racisme i no defensar els drets humans de ningú, com ha quedat en evidència amb la intervenció vergonyosa del Grup de VOX.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Donat que no hi ha hagut esmenes, passarem a les votacions. Algun grup demana votació per separat? No? Doncs la proposta té dos punts, els votem conjuntament.

Vots a favor?

El Grup de VOX i de PP?

Tres vots.

Vots en contra?

El Grup de Junts, d'Esquerra, PSC i Comuns.

Queda rebutjada la proposta.

I ara demano a la vicepresidenta...

(Pausa.)

La vicepresidenta

Molt bé.

Proposta de resolució sobre l'alliberament de José Rubén Zamora Marroquín, pres de consciència a Guatemala

250-00576/15

Doncs el tercer punt de l'ordre del dia, proposta de resolució sobre l'alliberament de José Rubén Zamora Marroquín, pres de consciència a Guatemala, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, la diputada Ennatu Domingo. Donat que cap grup ha presentat esmenes, l'ordre... *(Veus de fons.)* Després ho faig. Ah, molt bé. Ennatu, diputada.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats. Avui des de Junts volem posar el focus sobre la situació crítica de degradació de la llibertat d'expressió i la llibertat de premsa arreu del món, però, en concret, a Guatemala. I ho fem presentant aquesta proposta de resolució sobre l'alliberament del periodista José Rubén Zamora.

I per què ho fem? José Rubén Zamora és un referent del periodisme d'investigació a Guatemala. Al llarg de la dècada dels 90, va fundar dos diaris, el *Siglo XXI* i el *Periódico*, des d'on ha destapat molts casos greus de corrupció i violacions de drets humans al si del Govern de Guatemala.

Però, al 2022, després de dècades d'agressions, amenaces de mort, va ser detingut arbitràriament i sentenciat a sis anys de presó en un procés judicial ple d'irregularitats, com ho han denunciat organitzacions internacionals. Ell va ser detingut just després d'haver publicat 144 denúncies de corrupció que estaven vinculades a l'expresident Alejandro Giammattei i al seu cercle més proper.

Amnistia Internacional també ho ha definit com un pres de consciència, que vol dir que és una víctima, de fet, d'una operació molt més àmplia operada pel Govern, que va dirigir de silenciar a tota forma de crítica, o sigui, a tots els crítics, i això són periodistes, però també són defensors de drets humans en general.

I amb aquesta proposta de resolució, des de Junts demanem molts punts molt concrets. Demanem que el Parlament de Catalunya, en primer lloc, refermi el seu compromís per la defensa de la llibertat d'expressió i la llibertat de premsa. Són, com sabeu, dos índexs de qualitat democràtica. Però també demanem que segueixi els passos que han fet aquestes organitzacions internacionals, com la ONU o Amnistia Internacional, i que denunciï la detenció arbitrària del periodista José Rubén Zamora i, en conseqüència, que sol·liciti que les autoritats guatemalenes facin els passos necessaris per al seu alliberament immediat.

Creiem que cal que el Parlament de Catalunya es posicioni clarament en contra del *lawfare*. És una causa, doncs, que ens interpel·la directament perquè és una estratègia que ha estat, precisament, utilitzada també aquí, a Espanya, en contra del moviment independentista, dels activistes i polítics catalans independentistes. I per tant, creiem que cal denunciar no només la situació de detenció en què es troba el periodista, sinó que també demanem i exigim la seva immediata alliberació.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Donat que cap grup ha presentat esmenes, ningú ha presentat esmenes, l'ordre de les intervencions dels grups serà de major a menor, sent l'últim el grup que dona suport al Govern. Per part d'Esquerra Republicana, la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Voldríem començar aquesta intervenció, avui hem tingut la notícia que aniran a judici els quatre acusats pel Holi, un d'ells és l'Adri de Badalona, a qui coneixem des de fa molt temps. Se'ls hi ha denegat l'amnistia. Per tant, des d'aquí tot el suport i una abraçada enorme a l'Adri, a la seva família, a la seva mare, l'Eva, al seu pare, l'Antonio. No esteu sols, estem amb vosaltres i estarem amb vosaltres tot el procediment davant d'aquesta injustícia, perquè no és justícia, és venjança.

I ara, entrant en la proposta de resolució, agrair al Grup Parlamentari de Junts la seva presentació. De fet, fa uns mesos també vam debatre un supòsit similar, també

de Guatemala, i era l'exfiscal que s'encarregava, precisament, dels casos de corrupció a Guatemala, l'exfiscal Virginia Laparra, i vam poder parlar de la situació que viu en aquests moments, no només ella, sinó altres companys i companyes que denuncien, precisament, l'Estat corrupte i tota la corruptela que hi ha a Guatemala.

Per tant, nosaltres donarem tot el suport a aquesta proposta de resolució, que crec que és important que aquest Parlament doni veu a aquests casos, que demani i exigeixi l'alliberament immediat d'aquest periodista, del José Rubén Zamora, que l'únic que fa és denunciar aquesta situació en què viu el seu país.

Per tant, des d'aquí denunciem la corrupció i donarem suport a aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, el diputat del PP, el diputat Manchón.

Fitxer 7

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Si leemos la propuesta de resolución que presenta Junts, habla de la liberación inmediata del periodista José Rubén Zamora en Guatemala, pero, claro, es que ustedes envenenan todo lo que tocan y presentan. Aprovechan una tragedia, un abuso institucional, en este caso un proceso judicial lleno de irregularidades en otro país, sobre un periodista, para meternos el relato separatista de siempre.

Miren, desde el Partido Popular votaremos a favor de esta iniciativa porque estamos en la defensa de la libertad y la democracia, también cuando esto ocurre en otros países. Y estamos a favor de que salgan los fiscales corruptos sancionados también por la Unión Europea, como es el caso de la fiscal Consuelo Porras, también por socavar la democracia, y que vuelvan los fiscales que tuvieron que huir del país por rebelarse contra la corrupción.

Dicho esto, miren, en España no hay *lawfare*. Aquí no se persiga a nadie por sus ideas, se juzga por cometer delitos. Delitos como los que se cometieron en 2017 en un golpe contra el Estado. Claro, que luego aparece el PSOE y, por siete votos, suprime los delitos del Código Penal y amnistía el golpe. Lo grave no es que los independentistas carguen contra los jueces, lo han hecho siempre, lo lamentable y extremadamente grave es que desde el Gobierno de España se acuse a los jueces de prevaricar.

¿Investigan al hermano del presidente por posibles delitos? *Lawfare*. ¿Investigan a la penta imputada, Begoña Gómez? *Lawfare*.

A ustedes todo esto les da igual, ya lo sabemos. ¿Saben lo que es grave? ¿Saben lo peligroso que es atacar a los jueces y que los españoles duden de nuestra justicia? Son ustedes un peligro para la democracia y la copia barata de un independentismo que señala a la justicia para mantener vivo su relato.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. A continuació, VOX. El diputat Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies. Jo, simplement, anuncio la nostra abstenció.

Merci.

La vicepresidenta

Molt bé. Gràcies. A continuació, el diputat de Comuns, García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució per part de Junts.

Com ja s'ha tractat en altres ocasions, la situació a Guatemala és preocupant. La situació de la fiscal Virginia Laparra, com ja s'ha comentat, és una mostra de la persecució que estan vivint, no només periodistes, sinó també, efectivament, fiscals, també advocats, col·lectius, persones de diferents organismes de drets humans.

Llavors, en aquest sentit, el cas de José Rubén Zamora és clau. No només perquè ha estat declarat com un pres de consciència per part d'Amnistia Internacional, sinó

que també Nacions Unides ha denunciat que es tractaria d'una..., hi ha resolució que ho cataloga com una detenció arbitrària i han sol·licitat el seu alliberament de forma immediata.

Llavors, en aquest sentit, pensem que és positiu que s'aprovi aquesta proposta de resolució i que, evidentment, es traslladi al Consolat de Guatemala per deixar palès la situació que s'està vivint en aquests moments en aquest país i, concretament, José Rubén Zamora i la seva família i les seves amistats.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, no veig ningú de la CUP ni del Grup Mixt, diputada del PSC, Neus Comes?

Neus Comes Pon

Gràcies, vicepresidenta. El nostre grup parlamentari votarà a favor íntegrament de la proposta. Justament, ahir el senyor Zamora va ser guardonat amb el XVI Premi Antoni Traveria a la Llibertat d'Expressió e Iberoamèrica a la Casa Amèrica, aquí a Catalunya, la nostra companya Beatriz hi va assistir. I, malauradament, el senyor Zamora no va poder recollir el guardó pel seu immotivat empresonament, el va recollir en el seu nom el seu fill.

La situació de presó en què es troba el periodista i empresari guatemalenc és molt preocupant. És una privació de llibertat despòtica per quant contravé els articles 2, 7, 9, 10, 11 i 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Tant Amnistia Internacional com el grup d'experts de la ONU com d'acord amb la decisió del grup de treballs de Nacions Unides sobre la detenció arbitrària, en la seva Opinió 7/2024 ha qualificat la detenció i posterior empresonament com a arbitrària i n'ha exigint el seu immediat alliberament. Demana al Govern de Guatemala que adopti les mesures necessàries per posar-hi remei sense dilació i posar-la de conformitat amb les normes internacionals pertinent, incloses les disposades a la Declaració Universal dels Drets Humans i el pacte.

De fet, segons diversos informes d'experts sobre tortura, sobre penes cruels, sobre la protecció del dret a la llibertat i d'opinió i d'expressió, sobre el dret a la salut, sobre

execucions extrajudicials, etcètera, etcètera, han conclòs que la detenció a les quals va ser sotmès el senyor Zamora ha estat sotmesa a gairebé vint mesos de confinament solitari en una foscor gairebé constant, cosa que equivaldria a tortura.

La situació dels drets humans a Guatemala continua sent alarmat i marcada per un patró sostingut de regressió democràtica.

La Generalitat de Catalunya s'alineja amb els principis i compromisos del dret internacional en relació amb la protecció de persones defensores dels drets humans. El compromís del Govern amb la llibertat d'expressió i de premsa és clar i ferm, com no podia ser d'una altra manera.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs procedim a les votacions. Hi ha algun grup que demani votació per separat? Molt bé. Doncs la proposta té 6 punts.

Vots a favor?

Setze a favor.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

Abstenció?

Un vot d'abstenció.

Doncs queda aprovada la PR.

(Pausa.)

La presidenta

Continuem...

Proposta de resolució de suport a les dones de l'Afganistan

250-00579/15

...amb el quart punt de l'ordre del dia, proposta de resolució de suport a les dones de l'Afganistan, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Socialista Units per

Avançar. I té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Ernesto Carrión.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, presidenta. Volia començar agraint als meus companys del meu grup parlamentari i també a tots els altres grups parlamentaris per la possibilitat de presentar avui aquesta proposta de resolució en aquesta Comissió de la Unió Europea i Acció Exterior.

Lamentablement, estem vivint moments convulsos, de grans conflictes on, aparentment, ha desaparegut la principal característica dels essers humans, la humanitat.

És per aquesta raó que aquesta proposta de resolució de suport a les dones d'Afganistan adquireix una gran importància com una mostra concreta que no hem perdut la humanitat, sinó tot el contrari, que continuarem junts en aquesta lluita pels drets humans i la llibertat.

La Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, entre altres, estableix que els Estats tenen l'obligació de garantir els drets humans de les dones i a prevenir, investigar i sancionar totes les formes de violència contra la dona, així com reparar les víctimes. Per això, els Estats parts de la Convenció han de condemnar la discriminació contra la dona en totes les seves formes.

La discriminació contra la dona viola els principis de la igualtat de drets i del respecte de la dignitat humana, que dificulta la participació de la dona en les mateixes condicions que l'home a la vida política, social, econòmica i cultural del seu país, que constitueix un obstacle a l'augment del benestar de la societat i de la família i que entorpeix el ple desenvolupament de les possibilitats de la dona per prestar serveis al seu país i a la humanitat.

La Llei de Promoció de la Virtut i Prevenció del Vici, adoptada per les autoritats de facto de l'Afganistan, consolida polítiques que esborren completament la presència de les dones en públic.

El dossier d'aquesta comissió 16, el 18 de setembre del 2025, la nova legislació de l'Afganistan silencia les veus de les dones, les priva de la seva autonomia individual

i intenta convertir-les en ombres sense rostre ni veu, cosa que va a qualificar d'absolutament intolerable.

La situació de les dones afganeses i el posicionament del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, així com les diferents instàncies internacionals donen arguments suficients per a justificar la necessitat d'un compromís ferm en la protecció dels drets humans de les dones afganeses i la seva protecció internacional.

En aquest sentit, tot i que el procediment de protecció internacional és competència exclusiva de l'Estat, la Generalitat de Catalunya està plenament compromesa amb aquest deure de protecció i, a través del Comitè d'Acollida de les Persones Refugiades, ofereix tot el seu suport a les iniciatives que en aquest sentit es vulguin desenvolupar en col·laboració amb l'Estat.

Per aquests motius presentem aquesta proposta de resolució que esperem que tingui el seu suport.

Mirin, per terminar, Gibran Khalil Gibran deia que l'única lluita que es perd és la que s'abandona. Estic segur que ningú dels que estem presents aquí en aquesta comissió no abandonarem mai aquesta lluita per donar suport a les dones d'Afganistan.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara té la paraula el Grup d'Esquerra Republicana, que ha presentat esmenes, la diputada Ana Balsera, per un temps màxim de tres minuts.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Vull començar per un agraïment al company diputat dels socialistes Ernesto Carrión per la presentació d'aquesta proposta de resolució i per la bona entesa, tot i que ara explicaré el posicionament de les esmenes i que no hem arribat a un acord en tot, però per agrair, com sempre, el seu to.

Aquesta proposta de resolució és per donar suport a les dones de l'Afganistan i ja fa temps que hem parlat també en aquesta comissió que veiem com... Bé, jo voldria fer un incís i és el feminisme, no?, que deia Angela Davis, és la idea radical que les

dones són persones. Doncs hi ha moltes parts del món que encara no es considera així, i ho veiem, per exemple, a l'Afganistan.

Veiem que des de fa uns anys les dones no poden anar a l'escola, de fet, ja no poden parlar en públic, han de tenir una vestimenta que les ha de cobrir íntegrament, que no poden exercir els seus drets, que no poden ni sortir no acompanyades al carrer, que si han d'estar a casa, han d'estar amb les finestres i les persianes tancades perquè ningú les pugui veure. Per tant el que vivim és que les dones a l'Afganistan, com a altres parts del món, no són considerades ni tan sols persones. Ja no és que hi hagi una diferència amb els homes, sinó que no són considerades persones.

De fet, vèiem que fa unes quantes setmanes a l'Afganistan hi va haver un terratrèmol i com es va dir que no podien tocar, per tant, no podien recuperar o salvar les dones que havien quedat enfonsades perquè els homes no podien apropar-se a tocar els cossos de les dones.

Per tant, crec que es fa molt important aquesta proposta de resolució que avui debatem i que avui el Parlament es pronunciï i doni suport a totes aquestes dones.

Pel que fa a les esmenes, nosaltres vam presentar dues. La primera, deia, ha estat acceptada, i era: «Considerar imprescindible el reconeixement i codificació a la legislació internacional de l'apartheid de gènere com un crim contra la humanitat», no? Per tant, ens semblava important fer aquesta esmena, que agraïm que hagi estat acceptada.

No així no s'ha acceptat la nostra segona esmena, que era exigir al Govern de l'Estat el traspàs efectiu del programa estatal de refugi per assegurar una acollida adequada i garant de drets.

De fet, el diputat feia un moment esment a què és el Govern de l'Estat qui té aquesta competència. Doncs nosaltres veiem que, davant la incapacitat del Govern de l'Estat per garantir aquests drets en política migratòria i d'asil, que fes un traspàs perquè des d'aquí a Catalunya ho poguéssim fer. Malauradament, no ha estat acceptada. Tot i així, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn dels grups que no han presentat esmenes, ho farem per ordre de major a menor. Essent el primer grup el Grup Parlamentari de Junts i té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, la diputada Anna Navarro.

Anna Navarro i Descals

Moltíssimes gràcies per portar aquesta proposta de resolució. M'agradaria que s'entengués que estem parlant de 21 milions de dones. Són moltes dones, és més del doble de Catalunya i quasi una tercera Catalunya, no?, que viuen sota un veritable règim de repressió de gènere.

Diputada Balsera, has dit moltíssimes coses que no poden fer, n'afegiré unes quantes: les nenes petites no poden anar al col·le; les dones no poden tenir feines o molt poques feines; no poden tenir ONGs; està absolutament restringit la llibertat de moviment; no poden entrar a cap espai públic; se'ls nega l'atenció sanitària; ja hem parlat de la vestimenta; se'ls ha silenciats les veus, ja ni cantar ni parlar; poden veure només per un ull. És molt fort tot això.

S'estan permetent moltíssims matrimonis infantils. Són aquestes nenes petites que es veuen que ja les casen. I, evidentment, s'està esborrant tota la identitat de la vida social de ser dona a l'Afganistan.

Llavors, la crueltat arriba a extrems inhumans. Durant els recents terratrèmols, que estaves parlant, diputada Balsera, que moltes dones no van poder ser rescatades perquè...

Fitxer 8

...no les podien tocar ni les podien treure fora i hi ha moltíssimes vides perdudes pel fet de ser dones. Llavors, això no és només una injustícia, és un crim contra la humanitat.

Els informes parlen també de centenars de feminicidis constantment, assassinats públics també estan passant, com el de la diputada Mursal Nabizada a Kabul, el 2023.

Llavors, crec que com a demòcrates no podem callar i m'agrada molt que n'estiguem parlant al Parlament de Catalunya i des de Junts exigim vies segures d'asil per a totes aquestes dones. No sé com ho farem, són 21 milions de dones, però potser hauríem de repassar o mirar com podríem anar a la Unió Europea o demanar alguna cosa. I continuar la pressió internacional que estem fent aquí sobre el règim talibà perquè es reconegui i es respecti el dret de les dones.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP i té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Seré molt veu, bàsicament, perquè puc subscriure al cent per cent les paraules tant de la diputada Balsera com de la diputada Navarro. I és que és una evidència que estem davant d'una situació on milers i milers de dones, nenes, ja comencen la seva vida en un estat de repressió que, si no es fa alguna cosa, les acompanyarà per tota la vida. Així que donarem suport a tots els punts de la moció.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, muchas gracias, presidenta. A ver, lees la moción y la verdad que no te queda otra cosa que estar de acuerdo en la cuestión de fondo, que es la que se está denunciando, pero sí que me sorprende mucho una cosa y me gustaría ponerla sobre la mesa, porque, leyendo la moción, parece que la izquierda ha descubierto qué es el islam. Ya era hora, bienvenidos a la islamofobia, ¿no? Porque aquí hay cosas que, evidentemente, rechazamos y rechazo profundamente del islam.

Y, mire, le voy a explicar, precisamente, qué es lo que rechazo. Yo, que creo en la dignidad humana, que creo en la libertad, que creo y que creemos, por supuesto, desde VOX. Mire, le voy a decir qué es exactamente lo que rechazo. El islam,

primero de todo, no separa lo público de lo privado. Es una religión profundamente invasiva, es política, no separa lo que representa una persona e invade todos los espacios públicos, invade incluso la cotidianidad, en todas las esferas de la vida pública y también de la vida política.

Segundo, el islam en sus textos sagrados consagra tres grandes desigualdades, lo cual lo hace contrario a los derechos humanos. Uno, el hombre es superior a la mujer, eso está consagrado. Dos, el musulmán es superior al infiel. Y, tres, el hombre libre es superior al esclavo. O sea, que llega incluso a validar como tal la esclavitud. ¿Se dan cuenta de por qué algunos denunciamos la amenaza que supone el islam para Occidente?

Mire, diré más. El islam es una religión de conquista. No de convencer, de dialogar, es una religión de conquista. Ellos dividen el mundo en dos: *Dar al-Islam*, que significa la tierra sometida al islam, y *Dar al-Harb*, que significa la tierra de la guerra, donde el islam todavía no se ha impuesto y se tiene que imponer. Y, para ellos, Europa es *Dar al-Harb* y ustedes les están abriendo la puerta de atrás para que suceda todo aquello que está sucediendo ya, actualmente, en Afganistán y que ustedes aquí vienen pues a fingir que condenan.

Digo fingir que condenan porque luego es que lo están blanqueando aquí constantemente. Se pasean ustedes por mezquitas fundamentalistas, intercambiando votos por impunidad para sus discursos. Y eso lo han hecho todos los partidos políticos aquí representados, salvo VOX, todos han participado de esto.

Claman contra los matrimonios forzosos. Sin embargo, desde que gobiernan los socialistas ha habido más matrimonios forzosos que nunca en España. ¿Será machista? No sé, pero lo que sí es es islamista.

Pero en ningún momento hemos escuchado por parte de ninguno de los portavoces decir de dónde procede todo ese tipo de violencia, todo ese tipo de desigualdad y todo ese tipo de agresiones.

Y dirán, bueno, eso solo ocurre en Afganistán, que son talibanes, que son más radicales. Mire, es que estaba buscando ahora, Marruecos, que es un país más abierto. Pues, mire, para aquello de la libertad religiosa y demás, artículo 220 del

Código Penal marroquí, dice que se castigará a quien emplee incitaciones para alejar, para sacudir a un buen musulmán.

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputat.

Alberto Tarradas Paneque

Termino enseguida, presidenta. Dice que se castigará a quien intente alejar o sacudir de la fe a un musulmán o convertirlo a otra fe. Se castigará de tres a seis años de prisión. Esto es la Sharia, esto es el mundo islámico, esto es lo que todos ustedes están dejando entrar aquí, a Cataluña, a España y al conjunto de Europa.

Y evidentemente...

La presidenta

Seguim amb el següent grup parlamentari...

Alberto Tarradas Paneque

...les voy a votar en contra de esta moción...

La presidenta

El Grup Parlamentari de la CUP.

Alberto Tarradas Paneque

...hipócrita.

Gracias.

La presidenta

Si us plau, diputat.

El Grup Parlamentari de la CUP, el diputat Andrés García Berrio. (*Veus de fons.*) Ai, de la CUP, perdó, Comuns. Perdó, perdó. El diputat Andrés García Berrio, per un temps màxim de tres minuts.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair aquesta proposta de resolució que ha presentat el Grup Socialista.

Les primeres setmanes després d'ocupar el poder, els talibans van prohibir a les dones treballar i més del seixanta per cent de les afganeses van perdre la seva feina.

L'any 2022 els van prohibir estudiar. Primer, les nenes de més de dotze anys van haver d'abandonar l'escola, després van expulsar les dones de la universitat.

Des de llavors van imposar la seva forma de vestir, la seva absència en espais públics com parcs, cinemes, lavabos públics, gimnasos o transports on també hi vagin homes. La prohibició de conduir o de sortir fora del país. No poden ser ateses per metges o homes. Tampoc poden cantar, llegir o parlar en veu alta. I, fins i tot, els salons de bellesa, un dels espais per escapar del seu tancament, es van prohibir a finals del 2024.

Diverses organitzacions internacionals, com Nacions Unides i Human Rights Watch, qualifiquen aquestes mesures com a apartheid de gènere, ja que exclouen, sistemàticament, les dones de la vida social, política, econòmica i cultural, per la qual cosa estem també d'acord amb l'esmena que s'ha acceptat, plantejada per Esquerra Republicana.

Al mateix temps, sí que vull fer una reflexió, no?, que Alemanya, Austràlia, Canadà, Països Baixos, iniciaven actuacions judicials absolutament imprescindibles a l'Assemblea General de Nacions Unides, perquè la Cort Internacional de Justícia actuï contra l'Afganistan per les seves contínues violacions de la Convenció de l'ONU sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, es duia a terme la primera deportació alemanya a l'Afganistan, des que els talibans van prendre el poder.

Llavors, és una situació en la qual, bé, crec que és important també deixar-la de manifest, que no només va ser Alemanya, sinó que cada cop s'està plantejant com aquesta normalització per fer deportacions cap a l'Afganistan, quan la gent pot estar, especialment les dones, en una situació absolutament preocupant.

En aquest sentit, bé, volem traslladar que donem ple suport, creiem que cal enfortir les estructures respecte al programa d'asil a Catalunya, considerem que hi ha molt marge per recórrer. I en aquest sentit, també volem posar de manifest que és una manera de poder garantir molt millor els drets de les dones que han de fugir d'aquesta situació.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. No tenim cap membre del Grup de la CUP ni d'Aliança Catalana, Grup Mixt, per tant, té la paraula el diputat proponent, el diputat Ernesto Carrión, per manifestar-se sobre les esmenes per un temps màxim d'un minut.

Ernesto Carrión Sablich

Sí, jo volia agrair a la diputada Ana Balsera, al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per l'esmena que ens han enviat, que hem aprovat. Volia també agrair a la diputada Anna Navarro i al Grup Parlamentari de Junts per la seva aportació. Volia agrair-li al Grup Parlamentari del Partit Popular per donar suport a aquesta proposta de resolució. També al Grup Parlamentari dels Comuns.

I, simplement, dir que, sincerament, jo esperava que almenys, diputat del Grup Parlamentari de VOX, s'abstingués. Penso que s'hauria de llegir una vegada més aquesta PR, perquè el que estem defensant, i ho torno a dir una vegada més, és només una paraula, que és la humanitat. Sincerament, esperava que almenys s'abstinguessin.

Moltes gràcies.

La presidenta

Sobre les esmenes, accepten o no?

Ernesto Carrión Sablich

Sí, hem acceptat l'esmena número 1, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i l'esmena 2, no.

La presidenta

Procedirem a les votacions. Algun grup demana...? Tenim tres punts, més un punt 1bis. Per tant, serien quatre punts. Algú demana votació per separat? No? Aleshores, podem votar tots junts.

Vots a favor?

El Grup del PSC, Junts, Esquerra, PP i Comuns.

Vots en contra?

El Grup de VOX.

Queda aprovada.

Controls del principi de subsidiarietat

295-00061/15, 295-00067/15 a 295-00069/15, 295-00072/15 i 295-00073/15

I ara passem als següents punts de l'ordre del dia, que són els punts 5, 6, 7, 8, 9, de control de principi de subsidiarietat, que el lletrat ens explicarà en un moment el funcionament.

El lletrat Miquel Lluís Palomares Amat

Sí, bon dia, bona tarda. Aquests punts, del punt 5 al 10 de l'ordre del dia, fan referència, com ha dit la presidenta, a la funció de control del principi de subsidiarietat, que és una funció que correspon realitzar al Parlament de Catalunya en virtut del Tractat de la Unió Europea, del propi Estatut d'Autonomia de Catalunya, de la Llei de la Comissió Mixta Congrés-Senat de les Corts i del propi Reglament del Parlament.

En virtut de la delegació que va fer la Mesa del Parlament a aquesta comissió, correspon a aquesta comissió adoptar la decisió d'elaborar aquests dictàmens i determinar l'obertura d'un termini per tal que els grups puguin presentar les observacions que configuren el contingut d'aquest dictamen i, alhora, també sol·licitar un informe al Govern. I aquest és el moment processal d'aquests punts.

Per tant, caldria que la comissió es pronunciés sobre si considera convenient adoptar aquests dictàmens. I, en segon lloc, obrir un termini per tal que els grups puguin presentar observacions.

Atès que, si no m'erro, el termini per presentar aquests dictàmens fineix entre els dies 3 i 9 d'octubre, des dels serveis de la cambra proposaríem la data del 29 de setembre com a termini per presentar aquestes observacions, de manera que els dictàmens poguessin ser adoptats, eventualment, el dia 2 d'octubre, amb una comissió extraordinària, aprofitant la celebració d'un Ple. D'acord?

Aprofitant que estic en l'ús de la paraula, voldria assenyalar-los que els hem fet arribar un dossier sobre el principi de subsidiarietat per si pogués ser útil en aquesta funció, que inclou l'Acord de delegació de la Mesa que ara em referia, un esquema del procediment, un exemple d'un dictamen adoptat per aquesta comissió i, finalment, biografia, per si pogués ser útil.

La presidenta

Moltes gràcies, lletrat. Per tant, votem o estem tots d'acord en obrir aquest període de tots els punts? Estem tots d'acord?

Doncs queda aprovat. I el termini per presentar observacions, el dia 29 de setembre. I, aleshores, el dia 2, extraordinàriament, al Ple del migdia, faríem una comissió extraordinària per comentar-ho i votar-ho perquè el 3 s'acaba el termini. Estem tots d'acord?

Doncs tanquem la sessió i bones tardes a tothom.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT